

Antidogma - Ötödik hadoszlop

2012 december 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Végre megindultak a mieink.” Ez a mondat azon a napon hangzott el, amikor az izraeli szoldateszka tankjai felsorakoztak a Gázai bantusztán határán a palesztin bennszülöttek soron következ? lerohanására készül?dve. Hogy hol?

Nem máshol, mint a magyar külügyminisztériumban - és ez adja a dolog pikantériáját. Két régi káder cseverészett egymás közt, információs forrásom, a külügyben dívó csíziót még nem igazán ismer? és így a hallottakon némileg fennakadó outsider kolléga jelenlétében (akinek a kiléte, érthet? okokból, nem publikus).

Érdekes, hogy a szovjet elvtársakat már a ’80-as években aggasztotta a magyar párt- és államapparátusban, különösen a külügyi vonalon tapasztalható cionista befolyás mértéke (vö. Mitrohin-archívum), és úgy t?nik, hogy cionistáink közül egyeseknek a Nemzeti Együttm?ködés Rendszerében is sikerült meg?rizniük a pozíciójukat. Bizonyára felülmúlhatatlan „szakmai kvalitásaikra” tekintettel. Meg aztán Antal József és az elszabotált rendszerváltás óta egyébként is tudjuk, hogy a szakmaiság megel?zi a lojalitást. Nyilván ennek tudható be, hogy az állami hivatalok tele van pótolhatatlan emberekkel. Akárcsak a temet?k ugyebár.

Vajon csak hozzám hasonlóan paranoiás Jobbikos képvisel?k agyába fészkelheti be magát az a sanda gyanú, hogy az ilyen kett?s köt?dés? - és nem is feltétlenül kett?s állampolgárságú - egyének nemzetbiztonsági kockázatot jelenthetnek? Mentségemül szolgáljon, hogy ugyanez a téma már jó ideje napirenden van az amerikai közbeszédben, márpedig az USA, mint mindenben, ebben is etalon lehet a magunkfajta közép-európai troglodíták számára.

Az általában túlzottan is jóhiszem?, s?t néha már-már az együgy?ségig naiv amerikaiakat az országuk életében mindinkább elhatalmasodó cionista lobbi tényked?sét leleplez? bestsellerek és internetes honlapok sora mellett néhány nagy port felvert kémkedési ügy döbbentette rá helyzetük komolyságára. Az Izrael-lobbi és az amerikai külpolitika cím? - anno a lapunkban is méltatott - könyvükben Stephen Walt, a Harvard Egyetem és John Mearsheimer, a Chicagói Egyetem professzora az amerikai nép érdekeivel és biztonságával ellentétes, egyoldalú Izrael-barát külpolitikai orientációról rántotta le a leplet, amelyet ráadásul többnyire izraeli-amerikai kett?s állampolgárságú kormánytisztvisel?k forszíroznak, akiknek a lojalitása ennek következtében teljes joggal kérd?jelezhet? meg.

Számos kémkedési ügyben viszont megkérd?jelezhetetlen - tudniillik Izrael javára. Arra ugyanis eddig még nem volt példa, hogy egy izraeli-amerikai kett?s állampolgár Izrael ellenében az USA-nak kémkedett volna, az ellenkez?jére viszont annál inkább. Egyikük, Jonathan Pollard például azzal vált hírhedtté, hogy több államtitkot lopott el, mint bármely másik kém az amerikai történelemben. Kihallgatása során azt vallotta, hogy „állama” érdekeit a sajátjai elé helyezte, és bár az amerikai haditengerészet elemz?jeként ténykedett, az „állama” alatt

természetesen Izraelt értette, amely iránt fiatal kora óta érzett úgymond „faji elkötelezettséget”. Három évig tartó kémkedését a zsidó állam némi készpénzzel, ékszerekkel és havi járandósággal, az amerikai bíróság pedig 1987-ben életfogytiglani börtönbüntetéssel honorálta. Ben-Ami Kadish 2008 decemberében ismerte be, hogy az amerikai hadsereg gépészmérnökeként katonai titkokat adott át Izraelnek a nyolcvanas években. ? azonban id?s korára való tekintettel (a lebukásakor 85 éves volt) egy jelképes pénzbüntetéssel megúszta. Nem úgy, mint Stewart David Nozette planetológus, aki az USA energiaügyi-, valamint hadügyminisztériumának és ?rkutatási ügynökségének az alkalmazottjaként 2009-ben szigorúan titkos atom- és m?holdtitkokat akart eladni potom kétmillió dollárért és az Izraelbe való visszatérés (alija) jogáért, pechére egy FBI-ügynöknek, aki viszont Moszadosnak adta ki magát. Így most 13 éven át a börtönben morfondírozhat a történteken.

Amerikai állampolgárok százezrei egyáltalán nem titkolják, hogy els?sorban Izrael iránt éreznek elkötelezettséget. Mivel ezek az amerikaiak szavaznak az izraeli választásokon, katonai szolgálatot teljesítenek az izraeli hadseregben, harcolnak az izraeli háborúkban, közrem?ködnek a palesztinok földjeinek kisajátításában, tehát aktívan részt vesznek a cionista rezsim politikájában, adott esetben kétségtelenül nemzetbiztonsági kockázatot jelenthetnek az Egyesült Államokra nézve. Egyikük, Meir Kahane rabbi, a Zsidó Védelmi Liga (JDL) nev? nemzetközi terrorszervezet alapítója, akit az izraeli parlamentbe is beválasztottak, a ’80-as években az USA-ban toborzott aktivistákat Izraelben végrehajtott palesztinellenes akcióihoz, mígnem egy egyiptomi származású amerikai iszlamista néhány revolvergolyóval végett vetett ámokfutásának. Egy másik amerikai zsidó, Alan Harry Goodman belépett az izraeli hadseregbe, majd 1982. április 11-én elsétált a jeruzsálemi al-Aksza mecsethez és Uzi géppisztolyával tüzet nyitott a tömegre, meggyilkolva két palesztint és megsebesítve többeket.

Nála is „hatékonyabbnak” bizonyult a brooklyni születés? dr. Baruch Goldstein, aki ideológiai kiképzést Kahane rabbi szervezetében, fegyverest pedig az izraeli hadseregben kapott, miután 1983-ban a „korlátlan lehet?ségek hazáját” felcserélte az „Ígéret földjére”. Orvosként köztudott volt róla, hogy nem hajlandó arab pácienseket kezelni. Végül aztán 1994. február 25-én, Purim napján magára öltötte tartalékos tiszti egyenruháját, magához vette szolgálati gépkarabélyát, és az egyik hebroni mecsetben imádkozó arabok közül megölt 29-et, 125-öt pedig megsebesített.

Ez azonban csak a jéghegy csúcsa. Victor Ostrovsky, a Moszad dezert?re egymillió f?re becsüli a szentföldi haramiaállam mindenre elszánt és bármire kész potenciális „alvó ügynökeinek” (szajanok) számát a zsidó diaszpórában. Közülük sokan az nyugati államok intézményrendszerében ténykednek Izrael javára, és e tekintetben Magyarország is kétségtelenül a Nyugat része. Ezt a tényt a kvázi-ökumenikus parlamenti obstrukció és a keresztény cionista szektások Kossuth téri h?börgése ellenére sem kellene elbagatellizálni. Hacsak nem akarunk mi is a globális cionista Anschluss kollaboránsai lenni.

MD 2012. XII. 20.

Gazdag István - demokrata.hu

Ajánló